

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 800

Letna naročnina L 1.500

Letna inozemstvo L 2.500

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XIV. - Štev. 9 (680)

Gorica - četrtek 1. marca 1962 - Trst

Posamezna številka L 30

VELIK PRAZNIK GORIŠKIH SLOVENCEV

Otvoritev Katoliškega doma

Ker zaradi prekratkega časa nam ni bilo mogoče pripraviti izredne številke KG, hočemo tu podati nekaj kratkih misli k nedeljski otvoritvi KD z obljubo, da bomo prihodnji teden podali podrobno poročilo v besedi in sliki, ker ta dogodek zasluži več kot kratek uvodnik ali članek.

DAN VESELJA ZA SLOVENCE

V življenju vsakega človeka so dnevi, o katerih pravi psalmist, da jih je naredil Gospod. Tako moremo reči, da je tudi

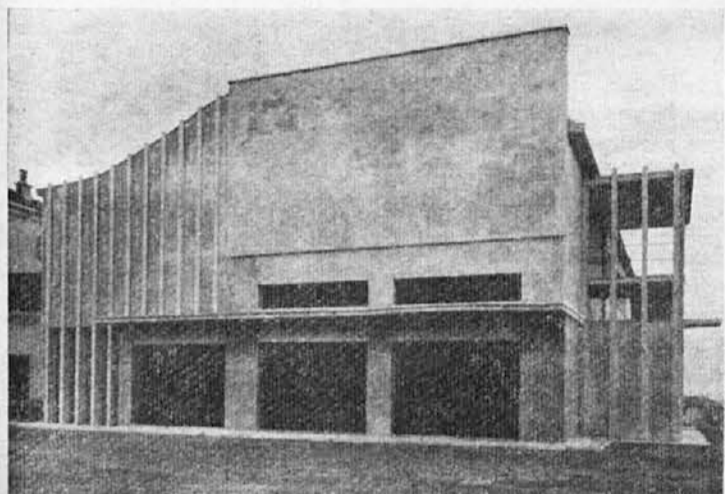
Skerl, g. Podobnik, ing. Sosič itd. Popoldne k akademiji pa so prišli še Korošci dr. Polanc in g. Vošnjak. Slovence iz tujine pa je zastopal dr. Kolednik.

Toda če je bil človek vesel teh in drugih veljakov, ni bil nič manj vesel našega ljudstva, ki je že dopoldne napolnilo dvorano, popoldne pri akademiji pa je bila dvorana daleko premajhna za vse. Zato si slišal opazko: »Kar novo začnete zidati, še dosti večjo, ker je ta že sedaj premajhna.« To nam priča, kako smo vsi

čala, kako samo ogrevajoča ljubezen do svojega lastnega naroda in naša trdna katoliška vera lahko premaga še največje težave.

V zavesti, da moramo tudi mi tržaški Slovenci kmalu pričeti akcijo za zidanje našega doma tudi v samem središču mesta, po poti, ki so nam jo pokazali naši bratje iz Gorice, smo zadovoljni odhajali s te prekrasne slavnostne akademije uverjeni, da ne sedaj in nikoli ne bomo sklepali tu na Primorskem kakih kompromisov z nositelji marksizma in istočasno tuje, kvarne učenosti, ki niso in ne bodo nikoli v skladu z našo častjo. Zato se bomo še bolj potrudili, da dohitimo tudi na verskem, kulturnem in narodnem polju naše neutrudne brate ob Soči in prepričani, da nam bodo tudi oni pomagali, bomo gradili dalje naše že začete DOME in polagali načrte za nadaljnje uspešno delo za naš narod ob Jadranu.

TRŽAŠKI SLOVENCI

Pogled na pročelje nove dvorane Katoliškega doma v Gorici

(Foto Altran)

pretekla nedelja bila dan, ki ga je Slovincem na Goriškem naredil Gospod. Najbrž da jih je hotel s tem odškodovati za številne grenkosti in težave, ki so jih v zadnjih desetletjih doživeli od različnih strani; pa tudi za mnoga ponižanja, ki so jih v preteklosti doletela. Obenem je hotel kronati njih vero in požrtvovalnost. Vse to so namreč doživeli ob blagoslovitvi in otvoritvi nove dvorane pri KD dopoldne in popoldne pri slavnostni akademiji.

Predvsem moramo s polnim zadoščenjem poudariti pomen jutranje blagoslovitve in otvoritve nove dvorane. Nam vsem je bila izkazana izredna čast, da je blagoslovitev opravil sam prevz. g. nadškof Ambrosi ob asistenci kanonikov msgr. S. Gregorja in msgr. H. Carleta ter ob navzočnosti generalnega vikarja msgr. Soranza, kanonika msgr. Ristitsa in seveda msgr. Novaka in še številnih drugih duhovnikov. Toda prav tako je za vse nas pomenljivo, da so se slavja polnoštevno udeležili povabljeni zastopniki državnih in občinskih oblasti. Osebo so bili navzoči prefekt dr. Hiacint Nitri, župan dr. Poterzjo, predsednik province dr. Chientaroli, questor dr. Pervilli Fernando, Solški proveditor, ki ni mogel osebno priti, je delegiral, da ga zastopa didaktični ravnatelj dr. M. Brešan. Poslanec on. Martina, ki se zaradi bolezni ni mogel osebno udeležiti, se je pri odboru oprostil. Poleg teh glavnih zastopnikov oblasti so bili navzoči še župan iz Steverjana g. Podveršič, vsi svetovalci SDZ iz Gorice dr. Sfiligoj, dr. Bratina, dr. Makuc in še razni drugi občinski svetovalci iz dežele. Oba ravnatelja slovenskih srednjih šol dr. Rossi in dr. Nemeč. Številni zastopniki iz Trsta: dr. Simčič, msgr. Omersa, msgr.

nestrpno pričakovali nedeljski dan in kako je naše ljudstvo zaslužilo z desetletnim čakanjem, da ima sedaj dvorano, ki nam je lahko vsem v ponos. Kakšen odziv je nedeljsko slavje zbudilo v ljudeh, nam priča članek, ki smo ga prejeli iz Trsta in ki ga tu za zaključek objavljamo.

TRŽAŠKI SLOVENCI NA OTVORITVI KATOLISKEGA DOMA

Zelo številni smo tržaški Slovenci prihiteli v Gorico preteklo nedeljo 25. febr., da se poveselimo z našimi brati iz Gorice. Ze zjutraj se je tržaška delegacija udeležila slovesne blagoslovitve in otvoritve lepega in modernega Katoliškega doma. Prišli smo ponosni na to veliko, občudovanja vredno delo v blagor naše slovenske javnosti na Goriškem. Prav posebno smo pa bili zadovoljni, ker so to delo opravili ljudje in organizacije katoliškega in slovenskega duha požrtvovalno in neutrudno, pogumno in nesebično, tako kakor že naši pradedje.

Ze večkrat smo dokazovali, kako marksizem zaradi svojih mednarodnih teženj in širjenja brezverstva ogroža našo slovensko bitnost. Ni potrebno dolgih razglabljanj, ampak dejstva sama nam pričajo, kako je ta kvarna tuja učenost že pred prvo svetovno vojno zavajala naše ljudi po Tržaškem in Goriškem in jim danes s podvojeno nasilnostjo vceplja versko in narodno mlačnost. Niti na misel ne pride ljudem, ki se sučejo okoli tega internacionalizma, da bi vzgajali slovensko ljudstvo v zdravem ponosu.

Tudi to smo imeli med drugim v mislih, ko smo se peljali z avtobusi, z vlakom ali s kakimi drugimi vozili na to znamenito slovesnost. Ali življenjska sila, vera v boljše bodočnost, ki so nam jo pokazali Goričani že ob sprejemu, nas je prepri-

Sovjeti in razorožitev

V mednarodni politiki je zadnje čase zavladalo precejšnje zatišje. Tako imenovani »veliki« se izogibajo dejanj in potez, ki bi mogle nasprotnika razdražiti, kakor da bi bil med njimi kak tih dogovor v tem smislu. — Berlinsko vprašanje, ki je v preteklih mesecih povzročalo toliko preglavic, je na tihem stopilo v ozadje. Spričo prekinitve anglo-ameriško-sovjetskih pogajanj za prekinitve vseh vrst atomskih poskusov ter spričo napovedanega zasedanja razorožitvenega odbora Združenih narodov za 14. marec v Ženevi, je vprašanje razorožitve postalo ponovno aktualno. Povsem naravno, da sta pri tem perečem mednarodnem problemu najbolj zainteresirani Sovjetska zveza in Združene države Amerike, državi, ki razpolagata z največjimi količinami najrazličnejšega uničevalnega orožja. Obe velesili tekmujeta z najrazličnejšimi pobudami in predlogi v zvezi z začetkom zasedanja imenovanega razorožitvenega odbora.

Američani so prvi predlagali sovjetski vladi, naj bi se še pred 14. marcem sestali zunanji ministri ZDA, Sovjetske zveze in Velike Britanije in pripravili teren ženevskim razgovorom o razorožitvi. Toda Hruščev je takoj prešel v protiofenzivo in predlagal nič manj kot vrhunski sestanek poglavarjev vseh osemnajstih držav (pet zahodnih, pet vzhodnih in osem neopredeljenih), ki so v razorožitvenem odboru Združenih narodov. Ameriški predsednik Kennedy je takoj zavrnil to propagandno potezo Kremlja. Toda sovjetski ministri predsednik hoče po vsej sili doseči vrhunski sestanek 18 držav in je v tem smislu ponovno pisal Kennedyju. Ta je spet predlog ponovno odbil iz razloga, da se mu zdi tako vrhunsko srečanje za 14. marec še preuranjeno. Izrazil je pa svojo pripravljenost, podati se na vrhunski sestanek tam proti koncu junija, če bi to narekoval ugoden razvoj razorožitvenih pogajanj in mednarodnega položaja sploh.

Na očitke Hruščeva, da se ne mara podati na pogajanja v Ženevo, je Kennedy odgovoril: »Če hočemo preprečiti, da se ženevska konferenca ne sprevrže v navadno propagandistično tribuno, kot se

SESTAVA NOVE VLADE

Poslanec Fanfani, kateremu je republiški predsednik Gronchi poveril nalogo za sestavo nove koalicijske vlade iz krščanskih demokratov, socialnih demokratov in republikancev, katero bodo od zunaj podprli tudi socialisti, je po sporazumu o programu imenoval ministre nove vlade. V nji so poleg devetnajstih osebnosti iz vrst Krščanske demokracije, trije socialdemokrati (Tremelloni, Preti in Bertinelli) in dva republikanca (La Malfa in Macrelli).

Glavna ministristva so bila tako le porazdeljena:

Predsednik vlade je Amintore Fanfani, podpredsednik senator Piccioni, Segni je zunanji minister, Taviani notranji, minister za proračun La Malfa (republikanec), Trabucchi za finance, Andreotti obrambni minister, Gui prosvetni minister, Rumor minister za kmetijstvo in Bertinelli minister za delo. V novi vladi ni več Scelbe, Pelle, Gonelle in drugih.

Vsi člani nove vlade so prisegli pred predsednikom republike Gronchijem. Jutri, v petek 2. marca, pa se bo nova vlada predstavila parlamentu. Ministrski predsednik Fanfani bo najprej prebral program v poslanski zbornici in nato v senatu, nakar bo sledila razprava in glasovanje o zaupnici. Podpora treh koalicijskih strank je že gotova. Za program nove vlade bodo verjetno glasovali tudi Nennijevi socialisti v skladu z že znanimi dogovori. Socialistična stranka je pa razdeljena, ali naj se glasuje za novo vlado ali pa naj se glasovanja vzdrži. V vsakem primeru je zaupnica vladi zagotovljena.

Komunisti niso še zavzeli dokončnega stališča. Na eni strani bi hoteli preprečiti, da bi se socialisti iznebili njihovega varuštva, na drugi pa bi si hoteli pridržati proste roke v opoziciji proti novi vladi. Razjasnitev bo prineslo petkovo glasovanje v parlamentu.

Fanfani v Beograd?

Neka rimska tiskovna agencija poroča, da bo jugoslovanski podpredsednik Ranković v prihodnjih mesecih obiskal Rim in ob tej priliki izročil osebno Titovo vabilo za obisk ministrskega predsednika Fanfanija v Beogradu še v tem letu.

Ista agencija ve tudi povedati, da bo Rankovičeva misija v Italiji obsegala tudi poskus normaliziranja odnosov med Jugoslavijo in sv. Stolico. — Uradni krogi niso teh novic še potrdili.

Alžirija v pričakovanju miru

Medtem ko se pričakuje odobritev alžirsko-francoskega sporazuma o prekinitvi sovražnosti od strani Alžirskega revolucionarnega sveta se venomer bolj množijo bombni atentati, ki jih organizira tajna vojaška organizacija O.A.S. tako v Franciji kot v Alžiriji. Med drugim so plastični naboj nastavili na okno poslopja, kjer je uredništvo lista »Le Figaro«. Škoda je bila precejšnja, a človeških žrtev ni bilo. — Posebno aktivni so desničarski skrajneži v alžirskih mestih, kjer je vsak dan nekaj mrtvih in kateri dan tudi na desetine. Oblasti so zelo zaskrbljene, kaj se bo zgodilo, ko bo doseženi sporazum o neodvisni Alžiriji uradno objavljen. Minister Joxe je stalno na potovanju med Parizom in Alžiro. Vse zveze s Severno Afriko strogo nadzorujejo.

V zvezi z doseženim splošnim sporazumom nekateri že napovedujejo za prihodnje mesece dvojne volitve v Franciji. Na prvih naj bi z ljudskim glasovanjem francoski volivci odobrili ločitev Alžirije od Francije, na drugih pa naj bi si izbrali nove parlamentarne predstavnike. Vse to so pa zaenkrat samo domneve in ugibanja. Prav tako ni ničesar uradnega znano o točni vsebini sporazuma.

Poraz laburistov na Malti

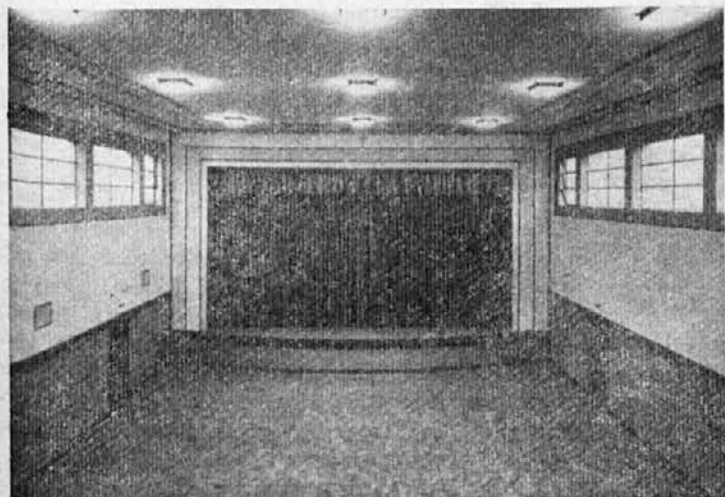
Na otoku Malti, ki je neodvisna država v okviru angleškega Commonwealtha, so bile po sedmih letih splošne volitve, katerih se je udeležilo šest političnih strank. Vendar pa se je volilni boj odigra-

val med laburistično in nacionalistično stranko, oziroma bolje rečeno med laburističnim (socialističnim) voditeljem Mintoffom in katoliškim nadškofom Mihaelom Gonzijem. Prvič v zgodovini Malte je bila katoliška Cerkev prisiljena poseči v volilni boj proti laburistični stranki pod vodstvom Doma Mintoffa, ki je vso svojo volilno propagando usmerila proti katoliški Cerkvi namesto proti svojim političnim konkurentom. Toda to svojo nepolitično potezo so morali laburisti plačati s porazom. Velika večina volivcev je oddala svoj glas nacionalistični stranki Georga Borga Oliviera, ki se je vedno zavzemala za neodvisnost Malte v nasprotju z laburisti, ki so hoteli otok priključiti k Veliki Britaniji.

V zvezi z volitvami na Malti so se slišali očitki na račun malteškega nadškofa Gonzija. Katoliška Cerkev je bila prisiljena braniti se pred napadi laburistov. Toda pri tem se ni opredelila za nobeno stranko; omejila se je le na razkrinkanje marksističnih totalitarnih tendenc malteških laburistov okrog Mintoffa. Ostalo so opravili volivci sami.

Huda nesreča v Bosni

V premogovniku Banoviči v Bosni se je pripetila huda nesreča. Nastala je eksplozija plina, ki je povzročila katastrofo. V trenutku nesreče je bilo v jami 177 rudarjev. Dosedaj so ugotovili čez 50 smrtnih žrtev, veliko pa je število ranjenec.

Notranjost dvorane z odrom

(Foto Altran)

ZAKASNELI OBREKOVALEC

RAZNE NOVICE

Priznati moramo, da je slovensko tržaško kulturno javnost zelo začudila »ocena« najnovejšega literarnega dela *Stanka Janežiča »Moja podoba«*, ki jo je objavil Primorski dnevnik 27. februarja. Poročilo je napisal dr. A. Budal in se omejuje na nekaj citatov iz knjige, o umetniški vrednosti knjige, o jeziku, o opremi in ilustracijah tržaškega slikarja Avrelija Lukežiča pa poročevalec ne napiše niti besede. Pač pa od nekdaj privleče Hitlerja in Mussolinija, govori o nekaj njegovih pomagačih, govori celo, da so se nekateri taki Slovenci z velikim premoženjem umaknili v Argentino in tam izdajajo knjige. Nismo mogli verjeti, da je to napisal tisti dr. Budal, ki smo ga imeli za zelo resnega in resnicoljubnega človeka. Tako do zdaj ni še nihče pljunil na *Slovensko kulturno akcijo* v Buenos Airesu in na njeno splošno priznano idealno delo. Tako do zdaj še nihče pri nas ni ocenjeval izrazite zbirke pesmi in prozi. Tako menda do zdaj še nihče ni vrtal in iskal, kakšnega človeka je pesnik mislil, ko je govoril o njegovem hrepenjenju po domovini; vseeno je, ali je bel ali črn, rdeč ali plav. Pesnik poje o njegovi bolečini, o njegovi tragiki.

Tudi ta Janežičeva knjiga je izšla v Trstu z velikimi žrtvami in z velikim rizi-

kom, kako plačati samo njene tiskarniške stroške. Dr. Budal kot Tržačan bo morda vendar to verjel. Upamo, da dr. Budal ne misli, da je tudi za to knjigo kdo prinesel premožnje od bogve kod. Radovedni smo, ali misli dr. Budal, da s takim pisanjem pomaga k izidu knjige v Trstu.

Da bi dr. Budal do konca zavrgel eno od redkih literarnih knjig, ki so izšle v Trstu, je izlil na koncu svojo jezo še nad založnico, revijo Mladiko. To je edina slovenska revija na Tržaškem, a ne piše po tistih navodilih, po katerih bi hotel dr. Budal. Držnila si je namreč objaviti mnenje o popisu prebivalstva, ki je bilo različno od tistega, ki je bilo sugerirano iz titovskega vira. Dr. Budalu je treba pojasniti, da to ni bilo nobeno mnenje Mladike (kot on trdi), ampak je bilo enostavno eno izmed mnenj. Mladika je tudi navedla, da je to mnenje nekega odbora. Pri nas, dr. Budal, je namreč tako, da ima lahko vsak svoje mnenje in ga zato ne pobijemo. Do skupne izjave, ki odklanja popis prebivalstva slovenske narodnosti pa je prišlo kasneje in ne prej, kot bi se lahko razumelo iz pisanja dr. Budala. Ne razumemo, zakaj se tedaj razburja pisec, saj je izjavo podpisala tudi Slovenska prosveta, ki je lastnik Mladike. A to nikakor Prosvete ne

ovira, da bi prej ne objavljala in da ne bi razmišljala o najrazličnejših mnenjih in sodbah o zadevi, preden zavzame svoje dokončno stališče.

Po vsem tem, kar smo brali zadnje čase v Primorskem dnevniku o strpnosti, o iskanju tistega »kar nas druži, ne tistega, kar nas razdvaja« itd. se nam zdi pisanje dr. Budala zelo čudno. Zdi se nam kot zapozneli obrekovalec, ki še ni mogel zlestiti iz svoje lupine, v kateri je tičal 17 let po vojni in ne ve, da vse tisto zmerjanje rojakov, ki niso njegovega političnega prepričanja z izdajalci, danes ne prepriča več nikogar. To obrekovanje je tudi v ostrem nasprotju z uradno jugoslovansko politiko in izjavami notranjega ministra Rankoviča. Nasprotje z dejanjem jugoslovanskega konzulata v Trstu samem, ki je prav te dni dal prvo dovoljenje za potovanje na apolitski potni list.

Ne vemo, v čigavi službi je zdaj pisanje dr. Budala. Najbolj pa nam je žal zaradi njega samega, ki smo ga vedno cenili kot objektivnega, samo narodno zavednega tržaškega Slovenca. Zal nam je, da je pod tistim pisanjem njegov podpis.

M. N.

Umrla je etiopska kraljica

Dne 15. februarja je v Adis Abebi umrla etiopska kraljica Menen Asfan. Za kraljico je bila kronana leta 1930. V političnem življenju se ni dejestvovala, pač pa je vse svoje zmožnosti uporabila v družini pri vzgoji otrok in po dobroteljskih ustanovah. Bila je koptske vere in v tej zelo verna in zgladna. Za časa italijanske zasedbe Abesinije je z možem delila preganstvo v Londonu in se je šele za možem vrnila zopet v domovino. Ob zaroti proti cesarju lansko leto so kraljico izolirali v njenih sobanah, a dotakniti se je niso upali, »ker ona ni nikdar sodelovala v političnem življenju države.«

Petnajst let revije »Naša reč«

V mesecu februarju je obhajala 15-letnico izhajanja srbska revija Naša reč. To je demokratična revija, ki jo izdajajo nekateri srbski politiki v begunstvu in ki odločno zagovarja demokratična načela nasproti hegemonizmu raznih srbskih strank in narodno strpnost jugoslovanskih narodov zoper nacionalistično velesrbstvo. Izhaja v Veliki Britaniji in je razširjena med Srbi po vseh zapadnih državah. Med njenimi sodrujniki so tudi nekateri Slovenci. — Reviji k jubileju čestitamo in ji želimo obilo uspehov.

Dva otroka žrtev požara

V bližini Pavie v Lombardiji so se trije otroci igrali v seniku. Nenadoma se je eden izmed njih spomnil na vžigalice in jih šel iskat v hišo. Požar je bil neizogiben. Najstarejši deček se je še pravočasno rešil, a osemletna Natalina se je vrgla na triletnega bratca, da bi ga rešila iz plamenov. Bilo je prepozno, kajti podrla ju je kopa gorečega sena. Našli so le dve zogleneli objeti telesci.

Vsa severna Evropa bičana od viharjev in poplav

Nad deželami severne Evrope, od severnega tečaja do Baltičkega morja in Rokavskega preliva, so zadnje dni divjali strašni viharji in poplave. Spremenili so lice dežel in nekatera popolnoma opustošili. Najhujše poplave so prizadele področje Hamburga, kjer so vse reke prestopile bregove in jih morje, naraslo štiri metre nad maksimalno višino, ni moglo več sprejemati. V Hamburgu, ki šteje dva milijona prebivalcev, je voda po ulicah dosegla tudi štiri metre višine. Več kot polovico mesta je bilo pod vodo. Po še neuradnih poročilih je to strašno neurje na področju Hamburga zahtevalo 276 smrtnih žrtev. 75.000 ljudi je brez strehe, kajti nešteto hiš se je porušilo, nekatero pa so tako poškodovane, da je bivanje v njih nemogoče.

Robert Kennedy v Berlinu

Ob povratku s potovanja po Daljnem Vzhodu se je brat ameriškega predsednika Robert Kennedy ustavil tudi v Berlinu. Med govorom, ki ga je imel na trgu pred županstvom, so iz vzhodnega dela mesta priletele štiri rakete, ki so odvrgle rdeče zastavice s srpom in kladivom. Množica je zastavice sproti raztrgala in potepala. Govornik pa je nadaljeval: »Naj le pošiljajo sem zastavice, toda zagotavljam vam, da komunizma ne bodo uspeli spraviti čez. Napad na Berlin bi pomenil napad na New York, London ali Pariz.«

ci, ki so ju obletovali in katerim sta metala drobtinice, ki jih je Lenka nosila od doma. Tem vrabčkom je danes posvetil še posebno pažnjo, ker je videl v njih bitja, željna sonca, zraka in prostosti, ki pomladi spletajo gnezdeca pod varnimi krovji hiš.

»Tem noben ravnatelj ne ponuja črne obleke, da bi postali bogoslovci,« je še vedno jezno modroval Mijo in zaključil potem kljubovalno:

»Moja bodočnost je Lenka, in ravnatelj naj blodi kar hoče!«

In zopet se je jezil, zlasti ko se je zavedel, da so se mu duhovnikove besede globoko zapile v dušo. Šel je domov, povzli komaj nekaj grizljajev in prošil starše proti navadi, da bi smel v kino. Kino mu je bil zopern, zlasti še detektivske zgodbe in vendar si je danes poiskal prav takega, da bi se raztresel.

»Kaj se ti zdi?« je vprašala mati moža, ko je Mijo odšel. »Kot bi se mu bilo nekaj zgodilo...«

»Isti vtis imam tudi jaz,« je odgovoril inženir.

In oba sta molčala z neko tajno skrbjo v srcu.

(Se nadaljuje)

Modna revija v Ljubljani

Tudi Ljubljana noče zaostati za drugimi evropskimi mesti, zlasti noče prikrajšati ženskega sveta za njihovo kraljestvo mode. Pretekli teden se je v Ljubljani zaključil sedmi mednarodni sejem »Moda 1962«. Kako veliko zanimanje je vladalo za to razstavo, nam priča število obiskovalcev: 60.000 oseb. Vseh razstavljalcev je bilo 122, od teh 102 domača. Razstavili so svoje konfekcije, tkanine, stroje za tekstilno in konfekcijsko industrijo, obutve, usnja in usnjene izdelke. Mednarodni sejem je letos pokazal velik napredek, čeravno so ne more meriti, zlasti v konfekciji, z ostalimi evropskimi mesti.

ZA DOBRO VOLJO

Stara in nova metla

Duhovnik, ki je dolga leta vodil duše v revnem gorskem naselju, je menil, da bi bilo bolje, ko bi mesto prepustil mlajšemu sobratu. Hotel je vedeti za mnenje svojih faranov in je vprašal najstarejšega, izkušnega moža: »Veste,« je zaključil, »nova metla dobro pometa.«

»Že, že da dobro pometa,« mu je počasi odgovoril možakar, »a stara metla ve, kje je umazano.«

Zoološka naloga

Psiholog je dal učencem nalogo z naslednjim naslovom: Kako gleda mravlja na svoj zoološki svet. Neke učence je zapisal: Mravlja deli zoološki svet v dve vrsti - a) v svet dobrih in poblehnih živali, kakor so lev, tiger, volk, kače; in b) v svet krvoločnih zveri, kakor so kokoši, raca, gos.

UTRINKI

Ameriški profesor zgodovine Charles Beard je vse lekcije zgodovine združil v te štiri stavke:

- 1) Bogovi opijanjijo z oblastjo tiste, katere hočejo uničiti.
- 2) Božji mlinci meljejo počasi, a gotovo.
- 3) Čebela oplaja tiste cvetlice, ki jih prej okraje.
- 4) Kadar je dovolj temno, lahko vidimo zvezde.

*
Zenska ima dvojno uspešno orožje: namseh in solze.

Radio Trst A

Teden od 4. do 10. marca 1962

Nedelja: 9.30 Zborovske skladbe. — 10.00 Prenos maše iz stolnice sv. Justa. — 11.30 Oddaja za najmlajše: »Anastazij Suhobeder in Bonifacij Cmok - detektiva«. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Odmevi tedna v naši deželi. — 15.40 Portret v miniaturi: Stan Kenton. — 18.30 Goriški obiski: »Vrh sv. Mihaela«. — 21.00 Ljudska opravila in opasila: (11) »Prišla je, prišla pustna nedelja.«

Ponedeljek: 18.00 Italijanščina po radiu (17. lekcija). — 19.00 Znanost in tehnika: (4) »Kako bi se zavarovali pred radioaktivnim žarčenjem«. — 20.30 Giacomo Puccini: »Madame Butterfly«, opera v treh dejanjih.

Torek: 13.30 Glasba po željah. — 18.00 Radijska univerza: (17) »Kaj vse ni hormon in za kaj vse niso hormoni«. — 19.00 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. — 21.00 Slovenske Lavre: (9) »Josip Murn-Aleksandrov in Alma Souvanova«. — 21.35 Koncert flavtista Miloša Pahorja in kitarista Bruna Tonazzija.

Sreda: 18.00 Slovenščina za Slovence. — 18.30 Italijanski operni pevci: (10) »Mafalda Favero«. — 19.00 Zdravstvena oddaja. — 20.30 »Mladost je prepovedana«, drama v treh delanjih, nato: Iz babičine glasbene skrinjice.

Četrtek: Radijska univerza: msgr. Jakob Ukmar: Iz zgodovine vesoljnih cerkvenih zborov (4) »Vzroki vzhodnega razkola«. — 18.30 Koncerti v Augusteu: »Heroična doba 1915-1925« (6. oddaja). — 19.00 Lepo pisanje - vzori in zgledi mladega rodu. — 20.30 Simfonični koncert, ki ga vodi André Cluytens.

Petek: 13.30 Glasba po željah. — 18.00 Italijanščina po radiu: Spopolnjevalni tečaj - 17. lekcija. — 18.30 Skladbe sodobnih italijanskih avtorjev. — 19.00 Postni govori: msgr. Janez Vodopivec: (1) »Jezus Kristus - začetnik nove zaveze«. — 21.00 Koncert operne glasbe. — 22.00 Novele 19. stoletja: Collodi-Carlo Lorenzini: »Nova igra«.

Sobota: 15.30 »Utv«, igra v štirih dej. — 17.45 Dante Alighieri: Božanska komedija - Nebesa - 17. spev. — 19.00 Pomenek s poslušalkami. — 20.40 Zbor Vinko Vodopivec.

TORONTO

ZABAVNA KULTURNA PRIREDITEV ZA SKLAD KATOLISKEGA DOMA V GORICI

Kanadski odbor, ki si veliko prizadeva pri nabiranju prispevkov za gradnjo našega Katoliškega doma v Gorici, je priredil 13. januarja 1962 predpustni zabavni večer »Metuljčkov let«. Namen prireditve je bil prav ta, da so čisti dobiček, ki je bil nabran na tem družabnem večeru, poklonili Katoliškemu domu. Znesek je omenjen pod »Darovi za Katoliški dom«. Res hvalevredna iniciativa, katero bi morala posnemati vsa naša društva, saj gre za zgradbo skupnega doma.

Program sporeda je bil zelo pester. Nastopile so razne župnijske organizacije: folklorna plesna skupina Mladinskega kluba župnije Marije Pomagaj, solistka gospa Milena Čekula, moški tercet, kvintet in pevski zbori z raznimi pevskimi točkami. Večer je zelo dobro uspel v splošno zadovoljstvo vseh obiskovalcev, ki so se ta večer še bolj povezali v mislih z Goriško, saj so bili številno zastopani sinovi naše Primorske. K lepemu uspehu tudi naše čestitke.

Odboru, prirediteljem, sodelavcem ter vsem obiskovalcem tega lepega večera pošiljamo našo najpriskrnejšo zahvalo.

ZABAVNI VEČER »METULJČKOV LET«: NASTOPA TERCET (od desne): Toni Božiček, Edi Jermol in Andrej Kukovica

ZABAVNI VEČER »METULJČKOV LET«: VESELO RAJANJE FOLKLORNE SKUPINE

PIERRE L'ERMITTE

Najboljša izbica

POVEST DOBRIH LJUDI

Preizkušnja se nadaljuje

V duši vre upor

Ko je Mijo zapustil ravnateljovo sobo, ga je kar samo zaneslo v eno izmed svetlobnih sob. Prazna je bila in samotna, prav to, kar si je želel. Spustil se je kar v prvo klop ter zrl predse, ne da bi kaj mislil... V sencih mu je bilo in neka tesnoba se ga je polasčala.

Postati duhovnik? On, ki je tako zaverovan v svojo neodvisnost, on, ki ljubi svetlobo in žive barve, naj bi se oblekel v črno, živ zakopan v črno duhovniško obleko?... Niti misliti si ni mogel kaj takega...

In Lenka? Mala Lenka, tako ljubka in dobra, ki toliko računa nanj... Tudi on je ves navezan nanjo... Res, nista si še rekla niti besedice, ki bi ju vezala, preveč sta drug drugega spoštovala. In ker sta ljubila starše, nista hotela o tem razpravljati brez njihove vednosti in do-

voljenja... Ona je imela šestnajst let in on osemnajst... Skoro otroka sta še bila, a vendar sta se njuni življenji medsebojno prepletali: zaupala sta si vesele in žalostne doživljaje kot tudi upe in hrepenenje svojih mladih duš, vse, prav vse... In družini obeh sta bili povezani s pravim odkritosrčnim prijateljstvom. Zakaj naj bi zdaj razbil to srečo polno plemenitih vezi? Zakaj naj bi uničil toliko brstečih mladik te nastajajoče pomladi? Zakaj vse to? Samo zato, ker ravnatelj vest tako narekuje... V bogoslovje? Ne, ne, to je blazno! Mijo se je hotel vščipniti v roko, da bi videl, ali morda ne spi in sanja, ker se mu je zdelo, da nekaj teži njegovo dušo in bi se tega rad rešil.

»Jaz, duhovnik?!«

Skomignil je z rameni in se dvignil ter začel hoditi gor in dol po razredu in glasno govoriti sam s seboj. Tako so njegove besede čudno odmevale po praznem prostoru.

»Svoboden sem in o sebi odločam sam! Saj vendar nisem kot trst, ki ga semtertija maje veter!... Četudi mi je tisti stari ravnatelj prinesel na dan sto razlogov, nisem ga dolžan poslušati... Pri kozji bradi! On misli po svoje in je svoboden... toda ni

nezmotljiv... Moji starši lahko drugače mislijo in tudi Lenka... in jaz pred vsemi! Moja bodočnost je in bo Lenka, zdaj in vedno... Čez nekaj let se bova poročila in bova srečna. Vse drugače kot postati duhovnik! Niti misliti ne bom več na to. Nobenega ramena nimam, da bi postal bogoslovec. Pika in konec. In naj mi nihče ne govori več o tej stvari, drugače se bom počteno razjezil. —

Ves jezen je zapustil zavod, ki ga je do tistega dne ljubil z vsem srcem, saj so v njem spoštovali njegovo prostost. Zdal pa ga je sovražil, ker mu je vzela mir in je bila v nevarnosti njegova neodvisnost; zlasti pa so ga razburjala ravnateljova razmotrivanja o pomankanju velikodušnosti med meščani.

Ko je bil na ulici, je zopet zadihal prosto, kot bi se bil rešil iz plinske celice. Zdelo se mu je tudi, da je kot pičček, ki je ušel kragulju, ki se ga je že dotaknil s svojimi kremplji. V teh mislih se je znašel v ljudskem vrtu, po katerem sta se tolikokrat sprehajala z Lenko. Vse mu je danes bolj živo stopilo pred oči. Stezice, po katerih sta se razgovarjala, klopee, kjer sta si popravljala domače vaje, cvetlice, ki sta jih občudovala, vrab-

